

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 1404897529
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1404897529.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: X. I., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX I., o vymoženie 896,24 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16Er/197/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2013, č. k. 22CoE/447/2012-64 v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 28. marca 2012, č. k. 16Er/197/2004-28 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. marca 2012, č. k. 16Er/197/2004-28 žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora zamietol a exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Vladimírom Ciparon, so sídlom exekútorského úradu Bratislave, Vázovova 9 pod sp. zn. EX 178/2004 vyhlásil za neprípustnú a exekúciu v súlade s § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 24. apríla 2013, č. k. 22CoE/447/2012-64, odvolanie v časti smerujúcej proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora odmietol (I. výrok), uznesenie súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená potvrdil (II. výrok) a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol (III. výrok). Vo vzťahu k druhému výroku v odôvodnení uviedol, že jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, keďže bez jeho existencie, nemožno exekúciu vykonať. Preto ak neexistuje notárska zápisnica, ktorá je spôsobilá byť exekučným titulom, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania. Okresný súd je pritom oprávnený a povinný skúmať zákonosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, ale napr. aj na účely zistenia existencie

dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti vyhlasujúcej exekúciu za neprípustnú a zastavujúcej exekúciu ako vecne správne potvrdil.

3. Proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 6ECdo/5/2013, 7ECdo/134/2013, 3Oboer/79/2013, 2Oboer/120/2013, 5Oboer/116/2013, 5Oboer/113/2013, 3Oboer/71/2013, 3ECdo/12/2014 a 7ECdo/245/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o odsek 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nemohol postupovať podľa uvedeného ustanovenia, keďže v danom prípade exekúciu zastavil uznesením z 28. marca 2012, teda ešte pred nadobudnutím účinnosti uvedenej novely. Odvolací súd rovnako v danom prípade postupoval v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávnenej rozhodol bez nariadenia

pojednávania.

8. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.